

Medlem af Inatsisartut Michael Rosing, Demokraterne
/Her

Svar på § 37 spørgsmål nr. 144-2016

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1, har du fremsat spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. rensdyrjagt. Spørgsmålet er henvist til besvarelse hos mit område.

14. juni 2016
Sagsnr. 2016-9605
Dok. Nr. 11010202

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apnn@nanoq.gl
www.nanoq.gl

1. Hvad er Naalakkersuisut's forvaltningsmål, når det gælder rensdyr?

Svar 1)

Naalakkersuisut's forvaltningsmål med rensdyr er bæredygtig fangst til glæde for både erhvervsfangere, fritidsjægere og trofæjægere under hensyntagen til biologisk rådgivning, lokalviden og jagttryk samt vegetationsforhold, såfremt sådanne forhold er blevet undersøgt. Naalakkersuisut er bekendt med, at der ikke har været biologiske tællinger af de store rensdyrbestande Akia-Maniitsoq og Ameralik siden 2010 og 2012 og at der pga. de manglende bestandsestimater for antallet af rensdyr i 2016 ikke foreligger en egentlig biologisk rådgivning, som det har været tilfældet tidligere. Der foreligger ingen nylig vegetationsundersøgelse i nævnte områder, som kan danne baggrund for en nyere rådgivning.

APNN kan desuden oplyse, at fangstrapportering ikke forløber tilfredsstillende og der således er flere ukendte faktorer, som gør at Naalakkersuisut følger forsigtighedsprincippet i forbindelse med kvotefastsættelser for ovennævnte områder. Det er derfor også et mål, at den del af forvaltningsaspektet skal forbedres gennem øget informationsindsats og at brugerne selv påtager sig et ansvar med at melde deres fangster, også selvom licensen ikke blev brugt.

2. Er den foreslåede begrænsning på fritidsjagten efter rensdyr i Nuuk begrundet i biologiske forhold eller i politiske hensyn?

Svar 2)

Der foreligger pga. de manglende tællinger gennem de senere år og ingen vegetationsundersøgelser ingen egentlig biologisk rådgivning og derfor forvaltes der ved kvotefastsættelser ud fra forsigtighedsprincippet iht. den gældende bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af vilde rensdyr. APNN's registrering af udlevering og returnering af licenser i samarbejde med kommunerne har vist, at kun ca. 1/3 af erhvervsfangerne og fritidsjægerne returnerer licenser med udfyldte særmeldingsskemaer, hvilket er meget utilfredsstillende. Når der ikke foreligger nogen egentlig biologisk rådgivning, ingen vegetationsundersøgelse og når det faktiske fangsttal ikke kendes følges forsigtighedsprincippet.

3. Hvis begrænsningerne er baseret på biologiske forhold, ønsker jeg at vide, hvilke videnskabelige rapporter og hørings svar, der understøtter det argument.

Svar 3)

Alle Naturinstituttets rådgivninger vedr. rensdyr og hørings svar er at finde på www.natur.gl, som der henvises til.

Der forvaltes som nævnt ud fra forsigtighedsprincippet og der skal uden egentlig biologisk rådgivning tages hensyn til følgende forhold:

- De mange fritidsjægere i forvaltningsområde Nuuk kombineret med, at jagtområderne er meget lettilgængelige, medfører et højt jagttryk omkring Nuuk.
- De seneste rensdyrtællinger omkring Nuuk foregik for Akia-Maniitsoq's vedkommende i 2010 og for Ameralik's vedkommende i 2012.
- Der har ikke været vegetationsundersøgelser, der kan vise det ene eller det andet, derfor er der indtaget forsigtighedsprincip.

Der er således ingen aktuel databaseret viden om de nuværende bestands- og rekrutteringstal samt egentlige vegetationsundersøgelser, hvilket resulterer i den manglende biologiske rådgivning.

Rensdyrbestanden i Akia-Maniitsoq er ifølge GN's tekniske rapporter reduceret fra 46.236 i 2001 til 35.807 i 2005 og 24.000 i 2010, mens kalvrekutteringen i 2010 var på 28 kalve / 100 køer.

Rensdyrbestanden i Ameralik blev reduceret fra 31.880 i 2001 til 9.680 i 2006, hvorefter den steg lidt til 11.700 i 2012, mens der er en høj kalvrekuttering i 2012 på 63 kalve / 100 køer. Tallene fra 2012 for Ameralik lover godt for fremtiden og for de mange erhvervsfangere og fritidsjægere i forvaltningsområde Nuuk.

Bestandsestimaterne er behæftet med en vis usikkerhed og kan således være lavere, mens de faktiske fangsttal altid er væsentligt højere end det, som APNN modtager fra PINIARNEQ og de få særmeldingsskemaer, der returneres. Usikkerheden om vegetationstilstand øger usikkerheden.

4. Hvordan vægter Naalakkersuisut den almindelige grønlanders ret til at være selvforsynende med kød imod fangernes ønske om at tjene penge på fangsten?

Svar 4)

Erhvervsfangerne skal for at kunne opretholde deres hovederhverv kunne tjene penge på fangst samtidig med, at de selv skal forsyne deres egen familie. Fritidsjægerne fanger med henblik på selvforsyning til husholdningen. Arrangører af trofæjagt tager også andel af den samlede kvote. Naalakkersuisut tilgodeser således både erhvervsfangere, fritidsjægere og trofæjægere. Når rensdyrene under de givne omstændigheder fra APNN's side forvaltes strengere, vægter Naalakkersuisut erhvervsfangernes muligheder for indtjening og dermed opretholdelse af deres hovederhverv. Ved at give en begrænset jagtmulighed til fritidsfangere i nævnte områder, gives disse også ret til selvforsyning, hvorved der er taget hensyn til alle brugergrupper.

5. Hvorfor er det kun fritidsjægere i Nuuk, der skal begrænses. Vil det f.eks. være muligt for en jæger fra Nuuk at tage til Sisimiut og fangede ubegrænsede mængder af rensdyr?

Svar 5)

Der er som nævnt et stigende antal fritidsfangere i forvaltningsområde Nuuk. Det nøjagtige antal var pr. 1. maj 2016 på 1.053 og de kan således iht. høringsmaterialet hver få uddelt en licens med ret til at fange fem rensdyr i enten Ameralik eller Akia-Maniitsoq. Dette forvaltningstiltag vil medføre færre fritidsjægere i de lettilgængelige jagtområder ved Nuuk og således også en bedre jagtoplevelse med større mulighed for fangst. Tiltaget vil således være til gavn for både erhvervsfangere og fritidsjægere i forvaltningsområde Nuuk.

Der er iht. høringsmaterialet stadig åben fangst for både erhvervsfangere og fritidsjægere i forvaltningsområde Sisimiut.

Bestands-estimatet for Sisimiut-Kangerlussuaq-bestanden tilbage i 2010 var på 58.900 rensdyr. APNN kan iht. den gældende bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af vilde rensdyr tillade fangst for personer bosiddende i andre forvaltningsområder. "Åben fangst" skal forstås således, at der i et forvaltningsområde kan udleveres licens til et antal rensdyr pr. licens, hvorefter man kan anmode om en licens mere.

Jeg kan meddele at høringsprocessen afsluttes d. 17. juni og at høringssvar sammen med de seneste oplysninger fra Naturinstituttet vil danne baggrund for en endelig beslutning fra min side.

Jeg kan derfor af ovennævnte beskrivelse ikke svare mere konkret da høringssvarene fra den offentlige høring er under behandling nu.

Med venlig hilsen

Nikolaj Jeremiassen
Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug